

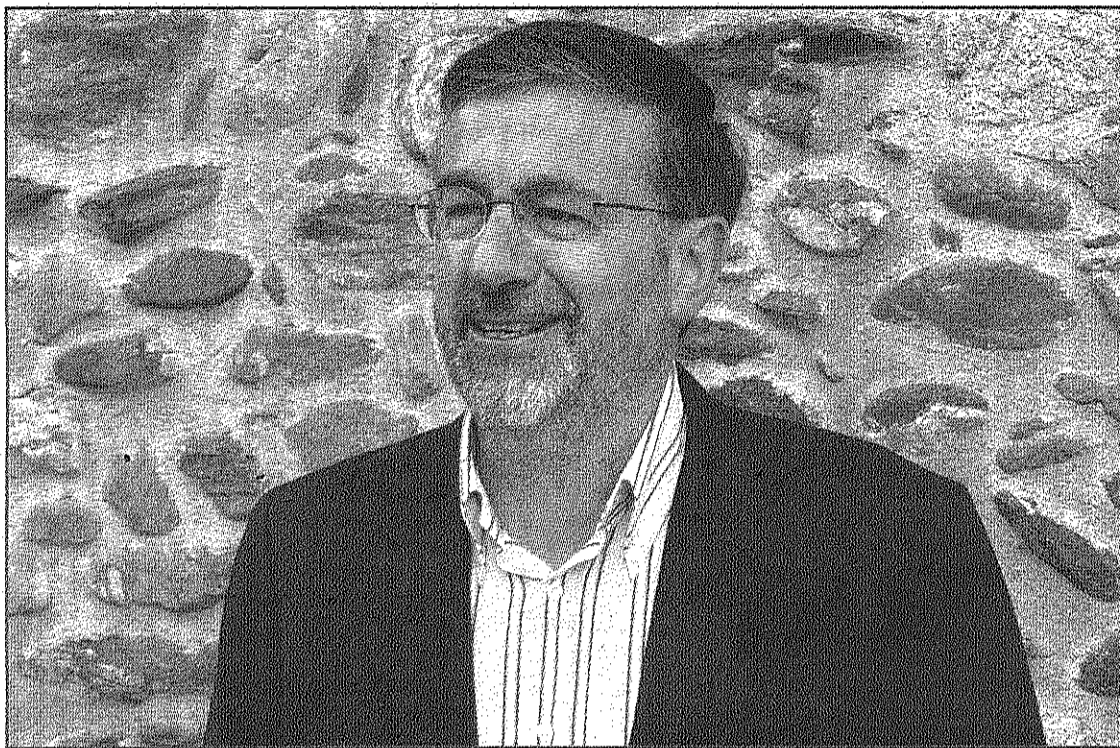
■ L'AJUNTAMENT AVANÇARÀ ELS DINERS PENDENTS DE COBRAR 'FINS QUE ES PUGUI'

Sant Celoni no haurà de recórrer a crèdits de l'Estat perquè porta els pagaments al dia

REDACCIÓ
Sant Celoni

L'Ajuntament de Sant Celoni ha anunciat que no haurà de recórrer als crèdits que ha fixat l'Estat perquè els governs municipals puguin fer front als seus pagaments perquè, segons l'alcalde, Joan Castaño, "no té pendent de pagament cap obligació anterior a l'any 2012 que tingui la consideració de vençuda, líquida i exigible, pel qual motiu no és necessària l'elaboració de cap Pla d'Ajust, ni tampoc té cap necessitat d'accedir a l'endeutament previst al Reial Decret Llei 4/2012". D'aquesta manera, el govern de Sant Celoni no haurà de recórrer a una mesura pensada per cancel·lar els deutes de les entitats locals pendents de pagament generats amb anterioritat a l'1 de gener de 2012, mitjançant l'autorització d'un operació de crèdit específica.

L'alcalde ha assenyalat que això ha estat possible gràcies a la política de contenció presupostària i compromís en el pagament als proveïdors. Malgrat la situació financera de l'Ajuntament i l'endeutament municipal, l'alcalde s'ha compromès a continuar fent el pagament als proveïdors dins dels límits legals. Tanmateix, el regidor d'Economia, Manel Bueno, ha remarcat que "cal

L'alcalde de Sant Celoni, Joan Castaño, alerta del risc de falta de liquiditat (AdBM)

tenir en compte que l'endeutament ha augmentat en més d'un 50 per cent de 2007 a 2010" i aquesta realitat té "una traducció directa en la capacitat de despesa de l'Ajuntament".

L'alcalde, d'altra banda, ha fet incís en què els ajuntaments s'han d'enfrontar a una dificultat addicional: la de les despeses pendents d'abonar per part d'altres administracions que

l'Ajuntament ha d'avançar. En aquest aspecte, ha aportat les dades de les factures pendents d'abonar per part de la Generalitat, que a data actual, sumen 1.674.786,28 d'euros, és a dir, "al voltant del 10 per cent del pressupost municipal, una quantitat molt notòria". Unes despeses que "en alguns casos en pot arribar comprometre la liquiditat".

Per evitar "tensions de caixa"

i falta de liquiditat a l'Ajuntament, l'equip de govern ha dissenyat mesures d'estalvi en la gestió de totes les àrees. Castaño també ha destacat que l'impagament de factures per part de l'administració conduiria a "situacions dramàtiques" que el govern municipal no acceptaria i considera prioritari avançar els pagaments que no fan les altres administracions "fins que es pugui".

■ Quico Fernández, propera cita al cicle d'audiovisuals del CESC i Òmnium

Sant Celoni. Quico Fernández protagonitzarà divendres, 23 de març, la quarta convocatòria del CESC i Òmnium Cultural del Baix Montseny del Cicle d'audiovisuals de muntanya que organitzen les dues entitats el mes de març. En aquesta ocasió els expedicionaris del CESC seran els protagonistes de la projecció amb 'La senda de Camille-Muntanya 2011' ja que l'audiovisual se centrarà en una sortida feta per l'entitat l'agost passat, i conduïda i fotografiada per Quico Fernández, pel Pirineu occidental d'Osca i francès. Camille, expliquen, va ser "el darrer os autòcton" d'aquest recorregut per uns magnífics indrets, en la major part de fàcil accés. REDACCIÓ.

■ UGT i CCOO fan una assemblea a Sant Celoni sobre la vaga general

Sant Celoni. Els sindicats UGT i CCOO oferiran dimecres, 21 de març, una assemblea informativa a les 6 de la tarda a la Rectoria Vella amb motiu de la convocatòria de la vaga general de l'29 de març. També han anunciat una manifestació de delegats sindicals el dia 20 de març a Granollers i el 27 del mateix mes una caravana de cotxes recorrerà el Baix Montseny sud i el Vallès Oriental. REDACCIÓ.

TRIBUNA OBERTA

FERRAN CATARINEU PRAT, fcatarineu@hotmail.com

Carta oberta d'un talibà

Sóc un talibà. O al menys així em titlla el senyor Alberto Rivera de C's (Ciudadanos - Ciudadanos, suposo que seria més bilingüe). Vegem: El dia abans que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya dictés la esperada, preocupant i ara coneguda i comentada interlocutòria sobre la legalitat de la immersió lingüística, la con-sellera d'Ensenyament Irene Rigau va convocar una reunió amb els partits polítics i representants d'Òmnium Cultural i altres entitats per tractar del tema (Ciudadanos i Populars no hi assistiren). El senyor Albert Rivera -així ho vaig llegir- va comentar que s'havia reunit amb els partits catalanistes i amb els talibans. Com que Òmnium Cultural no és un partit polític devem ser els talibans, pel senyor Rivera, és clar.

Jo no sóc altra cosa que un membre més d'Òmnium Cultural, això sí, actiu i compromès amb la seva divisa: llengua, cultura, país. I sí, talibans compromès en la defensa de la meva llengua, de la meva cultura i del meu país. Compromès perquè n'hi han que, com el partit del senyor Rivera i també al-

guns del Partido Popular com la mateixa presidenta Alicia Sánchez Camacho, han fet bandera de l'ensenyament en castellà com a llengua vehicular. I saben que, estadístiques a la mà, els alumnes catalans acaben els seus estudis primaris amb un coneixement del castellà (o espanyol, com els agradi més) igual o superior del que tenen els alumnes de la resta de l'Estat.

També sap el senyor Rivera que amb la immersió lingüística en català el que pretenem és que tots els alumnes coneguin les dues llengües per igual (encara que després s'oblidin, malauradament, de l'ús quotidià del català). Volem que els futurs ciutadans de Catalunya siguin iguals en aquest aspecte: que no hi hagi catalans de primera, i catalans de segona amb menys coneixements, amb menys possibilitats d'ascensió social, i sap el senyor Rivera i els que l'acompanyen en la seva dèria contra la immersió lingüística que ciutadans de segona ho serien precisament els que no coneguessin el català, els monolingües en castellà (Potser tan li fa, potser

l'únic que el mou és l'eliminació del català a l'escola).

També saben a Ciudadanos que, tret de les tres famílies que van empènyer a presentar una querrela judicial per aconseguir l'ensenyament totalment en castellà pels seus fills -cosa que ja se'ls facilitava abans- no hi ha cap interès mínimament generalitzat en no acceptar el català com a llengua vehicular. Però han aconseguit un triomf: han aconseguit judicialitzar un tema exclusivament social. I això és greu. Greu per la convivència entre els catalans. Greu perquè si aconsegueixen empènyer a altres famílies a seguir el camí de les tres abans esmentades fraccions de la societat catalana: els ciutadans de primera (bilingües) i els ciutadans de segona (monolingües castellans). Greu perquè han obert camí a noves demandes i per tant a la desestabilització, a posar més difícil la tasca dels docents prou que ho és. Greu perquè amb la interlocutòria no s'ha acabat el camí: pot tornar al Tribunal Suprem i convertir l'ensenyament a Catalunya en un lamentable circ, tot i que sabem

per endavant qui són els pallassos per molt que es disfressin. Greu perquè el que hauria de preocupar a tots, també a Ciudadanos i a la senyora Alicia Sánchez Camacho és l'excessiu fracàs escolar, la manca de recursos de la Generalitat, espoliada, la poca col·laboració de molts pares amb els mestres dels seus fills i en col·laborar en la seva educació, i tants i tants altres problemes i mancances com patim al nostre país.

Tot això i molt més saben el senyor Rivera i els lerrouxistes que l'envolten o que encapçala. Lerrouxista modern, intel·lectualment ben format i amb més facilitat per fer creïble la seva demagogia, el senyor Rivera (i els que l'envolten, també els polítics del Partido Popular que li fan costat) sap que s'equivoca, però que ja li va bé equivocar-se. Com deia l'escriptor francès André Maurois "Quan es demostra als fanàtics que s'equivoquen, no s'ha d'oblidar pas que es volen equivocar". Els 'talibans', que defensem la nostra llengua, la nostra cultura, el nostre país, no ho oblidem